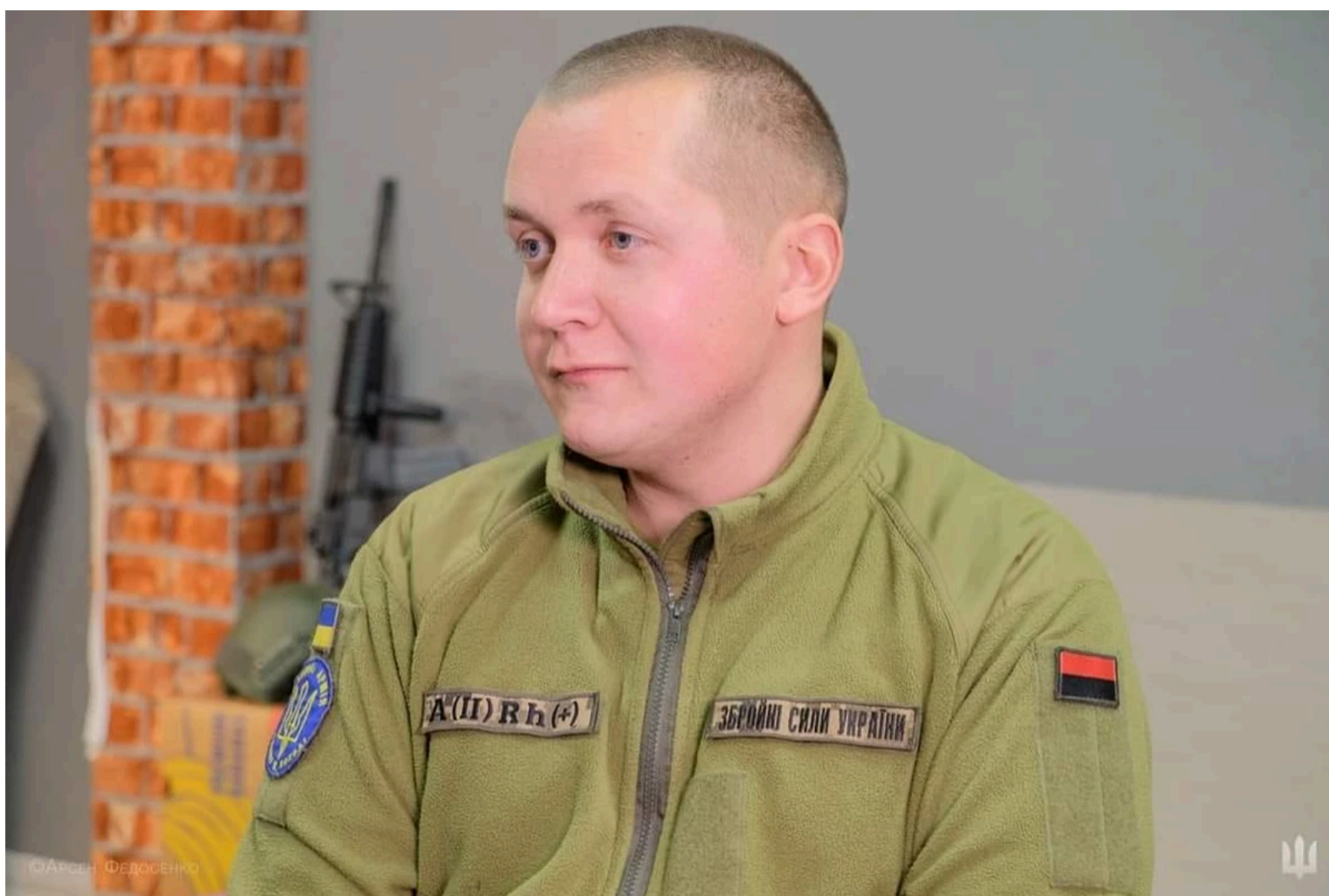

[Головна](#) > [Новини](#)

Історії з фронту: як викладач «Львівської політехніки» служить у лавах королівської бригади

[Пресслужба ОДА](#)

16 лютого 2023, 10:31

Воїн 24 Омбр Михайло Галушак

У цивільному житті Михайло Галушак – науковець, викладач історії у «Львівській політехніці». Від початку повномасштабного вторгнення росії – військовослужбовець 24 ОМБр імені короля Данила.

Зараз, як з посмішкою зауважує Михайло, він є практикуючим істориком. Власне, як і всі, хто боронить країну і творять її майбутнє. На його глибоке переконання, на цій війні кожен має відповісти собі на кілька важливих питань: ким він є і за що бореться?

Михайло досліджує історію Галицької армії, період Української революції 1917-21 рр.

«Багато хто відлік російсько-української війни веде від 24 лютого 2022 року. Але це не так. Війна навіть не у 2014-му почалася, вона триває століттями. Зараз ми живемо у переломний момент історії, коли вирішується наша доля. На початку ХХ століття наші предки, на жаль, не змогли втримати незалежність. І наслідки були катастрофічними: вивезення в Сибір,

розстріли, Голодомори... Якщо б ми не втримали державу у 2022-му, ми мали б те саме і також знову могли б бути розділеними. І якщо не ми, то наші діти жили б у складі інших держав, воювали б у арміях інших країн, за чужі інтереси, як було за часів Першої та Другої світових війн, коли українці були по обидва боки фронту. Це була велика трагедія і це також є одною з відповідей на питання, за що ми зараз боремося – щоб наші діти й онуки жили в одній державі і ніколи не воювали один проти одного. В історії є одна проста істина: якщо певне покоління не розв'язує проблем свого часу, то вони нікуди не зникають, а переходять «у спадок» дітям чи онукам», - переконаний Михайло.

Ще одним уроком цієї війни, на думку Михайла Галушняка, ми маємо виховувати майбутніх захисників, розповідаючи їм про хлопців та дівчат, які зараз визначають долю нашої держави.

«Наш обов'язок – зберегти пам'ять про людей, які зараз творять історію. Бо пам'ять про героїв минулого породжує героїв сьогодення. Хто були ті хлопці та дівчата, які ідеї плекали, чого боялися, що любили, за що переживали, яким був їх побут, за що віддавали своє життя. Насправді, я гордий за український народ. На нас спочатку ніхто не робив ставку у цій боротьбі Давида проти Голіафа. Ми показали, що можемо ефективно воювати з противником, що значно переважає нас у чисельності. Цифри були проти нас, проте на нашому боці був дух», - розмірковує військовий.

Другий важливий висновок: Україна має стати настільки сильною, щоб у подальшому ворог боявся навіть думати про вторгнення на нашу землю. Для цього кожен має докласти зусиль вже сьогодні.

«Що більше українців візьме участь у захисті країни зараз, тим міцнішими ми станемо потім. Своєю працею маємо робити все, щоб ті, хто віддав життя за Україну, зробили це не марно. Кожен чиновник у своєму кабінеті має поставити портрети тих, хто загинув за державу – людей зі свого села, міста, своїх друзів, знайомих. Підписуючи документ, він має дивитися в очі тим хлопцям та дівчатам і запитувати себе – чи за такі наслідки, які матиме цей наказ чи розпорядження, вони загинули? Чи такою вони бачили майбутню Україну? Якщо кожен так буде ставитися до цього, країна буде сильною та вільною», – говорить Михайло.

Поділитись

Теги

[історії з фронту](#)

[24-та ОМБ](#)

[королівська бригада](#)